

Zajímavé školní aktuality

Muzikál v Lengenfeldu

II. A na Bernardu

Rozhovory

Národní divadlo

Vznik ČSR

Třída VIII.A

Testy a úkoly

březen 2018

Číslo IV.

Ročník 2

Březen – za kamna vlezem

Březen bez vody – duben bez trávy

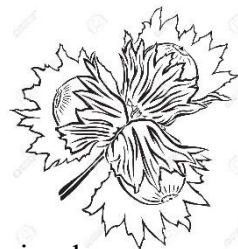
Naše třída VIII.A z mého pohledu

Od chvíle, co nás ve 3. třídě spojili, tak bych řekla, že mezi sebou stále někdy vedeme „války“, ale snažíme se spolu vycházet. Jezdíme spolu na výlety – minulý rok jsme vyrazili na „Fantasy Golf Plasy“ v Plzni spolu s devátou třídou. Mně osobně se výlet moc líbil a myslím si, že ostatním také. Před výletem jsme absolvovali také exkurzi. Základní školu končíme už příští rok, utíká to vážně rychle, brzy nás čekají přijímačky na střední školy, volba povolání, loučení s kamarády, se kterými jsme strávili opravdu dlouhou dobu a po nichž se nám bude určitě stýskat nejvíce. Ale zase tolik nepředbíhejme a pojďme trochu nahlédnout pod pokličku toho, jak to v naší třídě vlastně vypadá a jací jsme. Řekla bych, že v chování nejsme sice nejlepší, ale každý z těch, co nejvíce „zlobí“, se trochu zlepšil. V naší třídě je i docela dost chytrých lidí, podle mě se někdy i nemálo lidí alespoň snaží hlásit a být aktivní při hodině, sice asi ne tolikrát a tolik lidí, co by mělo, ale někdy to hold nevíme. Od šesté třídy máme za třídní učitelku paní Polívkovou a myslím si, že je na nás hodná a dobře učí, jen někdy na někoho musí trochu zvýšit hlas, když zlobí, já ale spíše obdivuji její trpělivost jakou s námi má, přeci jen je nás 28 a to je určitě dost těžké nás uhlídat a být na nás hodná. Nedávno jsme udělali dobrý skutek, vyrobili jsme vánoční přáníčka pro seniory, kteří jsou v tomto svátečním období osamělí. Přáníček bylo celkem 55 a já doufám, že seniory potěšila. Máme také třídní samosprávu, která nám připravila „zábavný večer ve škole“ s halloweenskou tematikou, což se mi opravdu líbilo. Poté připravili návštěvu „Laser Game“ v Sokolově a tam se mi také moc líbilo a myslím, že ostatním také. Bohužel jsme ale každý stihli jen jednu hru, ale i tak to byl úžasný zážitek. Řekla bych, že někteří ze třídy jsou velice kreativní a tak máme i hezky vyzdobenou třídu. Všichni jsme snaživí a já mám naši třídu ráda. Již letos nás tři žáci opustí a já jim přeju, ať se jim daří.

Martina Divišová – VIII.A

Tři oříšky pro Lengenfeld

Začalo to někdy koncem října a začátkem listopadu, kdy naše paní učitelka německého jazyka, Bc. Martina Vaňková, vybrala osm žáků, čtyři dívky a čtyři chlapce, aby se zúčastnili představení v naší partnerské škole ve městě Lengenfeld. Partu tvořili Eliška Fikarová, Leona Beracková, Bianca Zina Kulhavá, Dagmar Jurečková, Jaroslav Sojka, Kryštof Zettl, David My a Matěj Majer. Scházeli jsme se po vyučování nebo o přestávkách a začali zkoušet tanec na známou melodii z české pohádky *Tři oříšky pro Popelku*.

Měsíc utekl jako voda a my jsme se šestého prosince v sedm hodin ráno sešli před naší školou a vyrazili vstříc Německu na generální zkoušku! Dorazili jsme kolem deváté hodiny ranní, kdy nás všichni vřele přivítali. A stejně jako ostatní žáci jsme čekali, až přijde řada na nás a mezitím jsme sledovali, co si ostatní připravili. Zpěv, tanec, jízda na jednokolkách, krátké scénky, to všechno si žáci německé školy nacvičili. Po ukázce našeho tance jsme vyrazili zpět domů.

V pátek - osmého prosince, jsme se znovu sešli před školou, tentokrát ale v devět hodin. Přibližně v jedenáct hodin jsme stáli před školou v Lengenfeldu, zašli jsme se podívat do místního kostela a poté jsme měli půl hodinku, abychom se porozhlédli po městě, dále následoval výborný oběd. Také jsme měli možnost podívat se na největší kamenný most na světě Göltzschtalbrücke či na statek paní učitelky Heike Burghardt, která nás provázela. Nastal čas a my jsme se přesunuli do zákulisí, kde jsme čekali, kdy budeme moci zatancovat naše číslo všem, co se přišli podívat. Přijeli se za námi podívat i náš pan starosta Ing. Petr Janura, pan ředitel Mgr. Václav Riedl a pan učitel Mgr. Aleš Plevka. Naše představení sklídilo úspěch a poté jsme se přesunuli zpět do místnosti, kde jsme si dali svačinu a seznamovali se s německými žáky. Na konci představení jsme se všichni účastníci sešli na pódiu, zpívali a mávali svítcími tyčinkami. Během půl hodinové pauzy jsme si zašli na občerstvení, které si pro nás hostitelé připravili. Po pauze začalo druhé představení, kde jsme taktéž předvedli náš tanec. Pak jsme již unavení vyrazili domů. Kolem půl deváté jsme byli zpět v Habartově, unavení ale i nadšení z tak skvělého zážitku.

Leona Beracková, VIII.A

výlet do Prahy

V pátek 19. ledna žáci druhého stupně naší školy vyrazili na výlet do Prahy. Abych byla přesnější do Národního divadla na operu od Leoše Janáčka - Příhody Lišky Bystroušky a myslím si, že i přesto, že opera není úplně pro každého jeho šálkem kávy, výlet jsme si užili všichni.

Jelikož jsme byli na večerním představení, měli jsme to štěstí a celému druhému stupni se zkrátilo vyučování o dvě hodiny, abychom se mohli na tuto akci řádně připravit. Všichni dohromady jsme zaplnili dva autobusy, které vyrazily směr Praha okolo třetí hodiny, a zpátky do Habartova se vrátily okolo půlnoci.

Co se Národního divadla týká, všichni jsme od začátku do konce žasli nad výzdobou celého divadla a samozřejmě jsme si to nezapomněli zdokumentovat. O samotném vystoupení jsme si pak ještě dlouhou dobu vyprávěli v autobusu a myslím, že mluvím za všechny, když napíši, že výkony všech, kteří účinkovali na jevišti, ale i mimo, byly skvělé.

Sarah Oswaldová - IX.A

II. A na Statku Bernard

25. 10. 2017 se třída II. A vydala na výlet na Statek Bernard. První zastávka byla samozřejmě u zvířátek. Některá se nechala i pohladit.

Jako další atrakci si druháci vyzkoušeli svoji vahou roztočit „veverčí kolo“. Nebylo to sice jednoduché, ale když si navzájem pomohli, tak kolo úspěšně roztočili všichni.

Potom, co si „máklí“ na Veverčím kole, zasoutěžili si v poznávání různých semen a plodin. Poté následovala další zastávka u zvířátek – tentokrát u králíků a morčat.

Na posledním „stanovišti“ se žáků ujala paní, která jim ukázala jak si upéct chleba. Všechny to moc bavilo a všem se jejich chleba povedl.

Velice se jim tam líbilo a byl to velmi povedený výlet. Nakonec ještě nakoupili dárečky pro maminky a spokojeni mohli jet domů.

Karolína Langerová, IX. A

Vánoční besídka v IX. A

Dne 22. 12. 2017 jsme si zorganizovali vlastní program na den před Vánočními prázdninami. Hráli jsme různé hry, hledali poklad, jedli cukroví a nakonec jsme si i zatancovali.

První hodinu jsme hledali poklad. Po chodbě školy jsme si nachystali papírky s nápovědami, které nás postupně zavedli až k pokladu, který byl ukrytý v tělocvičně. Třída byla rozdělena na dvě skupiny, které celý den soutěžily proti sobě. Zasoutěžily si s námi i paní učitelka s paní asistentkou - ve více lidech je vždy větší legrace.

Druhou hodinu jsme hráli zábavnou hru - čelenky. Jde o to, že jeden člověk má na čele kartičku s obrázkem a ptá se svých spoluhráčů na otázky, na které lze odpovědět buď ano nebo ne. Když podle toho uhádne, vystřídá se s dalším. Občas nám dalo pořádnou práci dopracovat se postupně až k výsledku, ale nakonec jsme všichni všechno uhádli.

I na další hru jsme zůstali ve svých původních týmech a znova jsme se velmi pobavili. Malovali jsme na tabuli se zavázanýma očima. Většinu věcí jsme uhodli. Některé snáz a některé stěží, ale šlo hlavně o to se pobavit.

Třetí hodinu už jsme nebyli rozděleni na týmy, ale bavili jsme se všichni společně. Celou hodinu jsme totiž protancovali. Hra s názvem Just Dance nás velmi bavila. Nejdříve tancovali jen dva kluci, protože zbytek se styděl ukázat před celou třídou, ale s nápadem, že tedy budeme tancovat všichni najednou, jsme souhlasili všichni. Jelikož nás nebylo moc, ale asi jen 10, do třídy jsme se vešli naprosto v pohodě. Byla to možná ta nejzábavnější hodina dne.

Celý den jsme si moc užili a nakonec jsme šli ještě zpívat vánoční koledy se všemi ostatními.

Karolína Langerová – IX. A

Mikuláš ve škole

Dne 5. 12. 2017 jsem se já Simona Strouhalová, Sandra Kindlová a Patricio Ladič zúčastnili překvapení pro děti prvního stupně. S naší třídní paní učitelkou Vendulou Herynkovou jsme se dohodli, že si vyrobíme knihy hodných a neposlušných dětí. Také nám paní učitelka poskytla hodiny nácviku.

Anděl (Simona Strouhalová) chválil děti, které byly zapsány v knížce hodných dětí a čert (Patricio Ladič) s Mikulášem (Sandra Kindlová) kárali děti, které byly zapsány v knize hříšníků. V každé třídě jsme si poslechli krásně zarecitovanou básničku, v některých třídách dokonce i krásně zazpívanou písničku. V některých ročnících došlo i na pláč. Děti Mikulášovi, čertovi a andělovi slíbily, že se polepší a budou se více snažit ve škole. Den jsme si všichni moc užili. A za nás tři bych chtěla poděkovat všem paním učitelkám, které se do toho s námi zapojily.

Simona Strouhalová, IX.A

Rozhovor s paní učitelkou Kubašovou

1) Co Vás vedlo k tomu stát se učitelkou?

„Touha poznat něco nového. Získat nové zkušenosti. Rozšíření svých obzorů.“

2) Co se Vám líbí na této škole a co byste zde změnila?

„Na této škole se mi líbí, že je každý den jiný. Občas je s žáky i sranda. Nic bych na této škole neměnila, jen mě občas mrzí to, jak se žáci chovají k učitelům.“

3) Jaké byly Vaše oblíbené předměty, když jste sama byla žačkou, a jaké se Vám naopak nelíbily?

„Mé oblíbené předměty byly: zeměpis, dějepis, tělocvik a chemie. Mezi neoblíbené předměty patřila angličtina, fyzika, čeština a matematika.“

4) Proč jste si vybrala zrovna tuto školu?

„Tak na tuhle otázku ani já sama neznám odpověď. Snad velká shoda okolností a náhod.“

5) Učila jste i na jiné škole, nebo učíte prvně?

„Nikdy jsem předtím neučila. Jen jsem vedla sportovní kroužek.“

6) Jak ráda trávíte svůj volný čas?

„Ve svém volném čase ráda hraju basketbal. Hraji už 18 let za tým BSK Tatran Kraslice. V zimě ráda lyžuji.“

7) Čím jste se chtěla stát jako malá?

„Vždy jsem se chtěla stát letuškou.“

Sarah Oswaldová

Rozhovor s panem učitelem Kysilkou

1) Co se Vám líbí na této škole?

„Budova, prostředí (pozemek školy), učebna výtvarky, žáci jsou fajn.“

2) Proč jste se rozhodl být učitelem?

„Přesně si nevzpomenu, doporučil mi tuto práci můj profesor z VŠ, který mi sehnal mé první pracovní místo na střední škole. Práce mě moc bavila/baví.“

3) Co rád děláte ve svém volném čase?

„Sportuji, cestuji, fotím/točím videa a posléze upravuji.“

4) Kdybyste měl možnost něco na této škole změnit, co by to bylo?

„Zvonění a přístup žáků.“

5) Čím jste chtěl být jako malý?

„Hokejistou a myslivcem.“

6) Jaký byl Váš oblíbený předmět na ZŠ?

„Matematika a tělocvik.“

7) Jaký máte názor na žáky ZŠ Habartov?

„Můj názor je kladný, ale bohužel mě mrzí, že nikoho nic nezajímá, nebaví. Rád bych to změnil.“

8) Na jaké místo byste se chtěl podívat?

„Japonsko, Singapur, Ohňová země, Gruzie.“

9) Máte nějaké koníčky?

„Hudba, sport, plavání/lyžování, cestování.“

Julie Králová – IX.A

Rozhovor s paní Pleyerovou

1. Kdy, a proč, jste se rozhodla, že se chcete stát učitelkou?

„Byla to víceméně souhra náhod, vůbec jsem to neplánovala. Velkou úlohu hrálo obrovské přátelství, které ale skončilo v momentě, když jsem byla přijata na pedagogickou fakultu a moje kamarádka ne. Od malička jsem spíše chtěla pracovat se zvířaty, v pozdějším věku jsem se zajímala o chemii a trochu také pokukovala o jejím využití v potravinářství. Dá se říci, že osud chtěl nějak jinak.“

2. Jak dlouho učíte?

„Léta rychle běží a s tímto školním rokem je to 35 let. Nějak jsem na to nikdy nemyslela, ale v poslední době si stále říkám, že by už to mohlo stačit. Začínám se cítit jako inventář této školy.“

3. Jaké byly vaše první zkušenosti, a pocity, když jste začínala učit?

„Nechtěla jsem začít první třídou, protože na fakultě se jí z nějakých důvodů nějak vyhýbali a já o ní prakticky mnoho nevěděla. Odříkaného chleba je největší krajíc a já byla hozena do vody – tedy do první třídy. Pokusným králíkem byly děti i já. Hodně ráda však na ně vzpomínám. Musím také připomenout, že byl i jiný režim a mnohokrát byla bezmoc, strach, obavy i slzy. Protože jsem také měla malého devítiměsíčního chlapečka, byla situace trochu náročnější. Naučilo mě to však překonávat překážky, což není k zahazení. Hodně také pomohli mí rodiče, kteří se dost často mého syna ujali.“

4. Jaký předmět učíte nejraději?

„Ráda učím vlastivědu, přírodovědu i prvopočáteční matematiku, se kterou se dá hodně pohrát. Dávám přednost i textům, kde se dá využít kritické myšlení. Na každém předmětu si už dnes něco dokážu najít. Po tolika letech už jenom hledám cesty, jak naučit, získat pro učení, abych i já přežila.“

5. Jaký názor máte na svou nynější třídu?

„Dnes už mohu říci, že trochu funguje. Někdy se nám daří, ale někdy také ne. Hodně je musím motivovat a být důsledná. Je také strašně upovídaná. Jsou tu však hodně šikovné děti, kterým trochu chybí větší průbojnost. Velký rozdíl je také mezi hochy a děvčaty, kterých máme ve třídě méně.“

6. A jelikož je tento rok náš poslední, musím se zeptat. Chybí Vám někdy Vaše bývalá třída? A jestli ano, proč?

„Chybí v momentě, když plánuji skupinovou nebo kooperativní činnost. Více jsme byli naladěni na jednu vlnu. Stačilo vás trochu nat'uknout a vy už jste měli kreativní nápady, realizace se přirozeným způsobem rozjela. Tenkrát jste se hodně zajímali o dění kolem sebe a byli jste v obraze. Každá třída je jiná, s každou prožívám něco jiného, s vámi hodně zdařilých akcí, na které budu vzpomínat v době, kdy budu sedět v houpacím křesle nebo na lavičce nějaké lázeňské kolonády.“

Sarah Oswaldová

Československo 1918

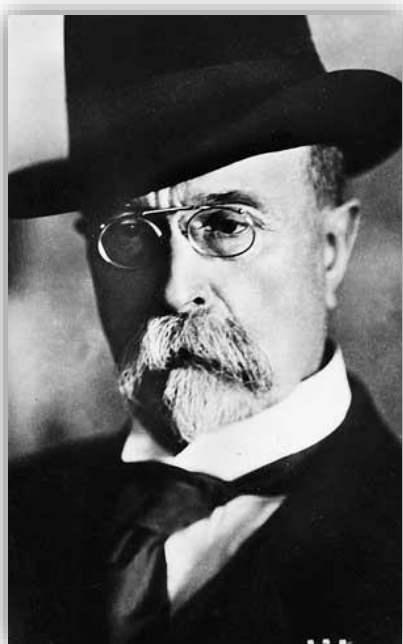
18. 10. 1918 vydal T. G. Masaryk Washingtonskou deklaraci, ve které načrtl zásady nového československého státu – ten měl být republikou zaručující svým občanům svobody, ženám plná práva a ochranu menšin.

Dne 28. 10. 1918 došlo v Praze k vyhlášení československé samostatnosti. Večer vydal Národní výbor první zákon, zákon o zřízení samostatného státu československého. Pod dokument byli podepsáni Antonín Švehla, Alois Rašín, Jiří Stříbrný, Vavro Šrobár a František Soukup – později zvaní "Muži 28. října".

30. 10. se v Turčianském Sv. Martině sešla Slovenská národní rada a v tzv. Martinské deklaraci přijala prohlášení o připojení Slovenska k nově vznikajícímu státu.

14. 11. 1918 se stal T. G. Masaryk prvním československým prezidentem.

Tomáš Garrigue Masaryk (1850 – 1937)

- první prezident Československa
- prezidentem v období 1918 – 1935
- manželka Charlotte Garrigue

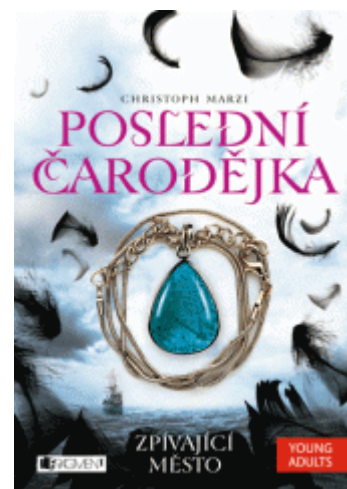
Kateřina Kunderátová

GOSIPREČAS

Poslední čarodějka

Catalina žije poklidným životem u starého malíře map. Učí se u něj jeho krásnému řemeslu.

Jednoho dne připluje do města létající galeona Medúza a z ní vystoupí zlověstné postavy v maskách harlekýnů. Catalinin život se v ten okamžik od základu změní. Harlekýni slídí po městě a šíří kolem sebe chlad, temnotu a strach. Mají jediný úkol: zmocnit se Cataliny a dostat ji na stranu zla. Catalina utíká a s překvapením zjišťuje, že je obdařena prastarými a mocnými čarodějnými schopnostmi, které už nikdo jiný neovládá. Dokáže Catalina utéct před temnými postavami a zůstat na straně dobra? Nebude to snadné. Své čarodějné schopnosti teprve objevila a její nepřátelé jsou vždycky krok před ní...

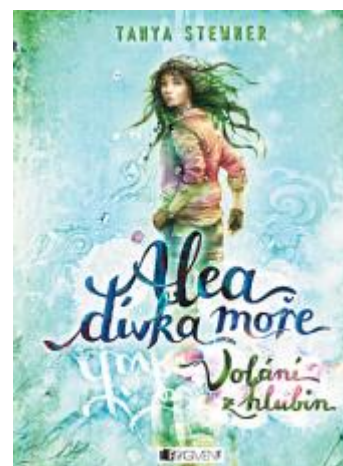

PERCY JACKSON

Fantasy série o obyčejném klukovi, který se jednoho dne dozví, že jeho otec je bájný řecký bůh. Najednou je vytržen ze svého normálního života a začíná se učit žít ve světě plném bytostí, které znal snad jen z řeckých bájí. Být polobůh sebou přináší celou řadu povinností, jako nutný výcvik v táboře polokrevných a spoustu akcí a bitev.

Alea- dívka moře

Alea odjakživa miluje vodu. Zároveň z ní má ale velký respekt. Trpí totiž vzácnou nemocí a kontakt s ledovou vodou by jí mohl způsobit smrt. Alespoň tak to prý řekla její adoptivní matce žena, která ji nechala jako malé děvčátko na pláži, a pak navždy zmizela. Když Aleina nevlastní matka vážně onemocní, dívka začne po své biologické matce pátrat. V přístavu se seznámí s partou dětí, kteří si říkají Alfa cru. I když ví, že riskuje život, přijme pozvání na jejich starou jachtu a vyrazí s nimi na moře. Když jednoho dne přijde bouře a ledová vlna smete Aleu pod hladinu, všechno je najednou jinak...

Sarah Oswaldová

Na co se podívat?

Paddington 2

Náš kamarád Paddington se už šťastně usadil s rodinou Brownových a je oblíbeným členem místní komunity. Aby mohl koupit ten nejlepší dárek ke 100. narozeninám jeho tety Lucy, začne pracovat. Cesta za dobrodružstvím začne, když je tento dárek ukraden...

Čertoviny

Stalo se jednou, že se v pekle uklízelo. Čerti se jen hemžili, ale protože si k práci neuměli šikovně zajít, navzájem si překáželi a klopýtali jeden přes druhého, prostě hotový bláznec. Toho zmatku využili dva mladí čerti, kteří schválně ještě víc při uklízení překáželi. A pak se to stalo. Jeden zakopl, padl na druhého a oba povallili kotel s hříšnou duší. Toho využila hříšná duše. Rozběhla se k otevřené bráně, kterou zrovna staří čerti větrali a než se kdo nadál, byla pryč. Bylo zle. Luciper se rozhodl pro trest – čerti musí jít na svět a každý přivést do pekla jednu hříšnou duši. Pak jim bude odpuštěno.

Coco

Navzdory prazvláštnímu muziky se Miguel touží stát jako je jeho idol, Ernesto dokázat svůj talent se neuvěřitelných okolností barevné Říši mrtvých. Tam sejdě Hectora a strhující cestu odhalit Miguelovy rodiny.

rodinnému zákazu uznávaným hudebníkem de la Cruz. V touze Miguel souhrou ocitne v překrásné a potká okouzujícího společně se vypraví na skutečný příběh

Sarah Oswaldová

Usměj se!

„Tati, máš dobrou paměť na obličeje?“ ptá se Vendelín tatínka. „Mám, proč to chceš vědět?“ „Tak to se ti bude hodit, protože jsem právě rozbil zrcadlo na holení.“

„Dědečku, máš ještě všechny zuby?“ „Bohužel, Milánku, už nemám.“ posteskuje si stařec. „To je dobře, tak mi tady na chvíli prosím tě podrž čokoládu.“

U večeře se chlubí Pavlík tatínkovi: „Tati, zbavil jsem babičku zlovyku, už si nekouše nehty!“ „To jsi hodný kluk, a jak se ti to povedlo?“ „Zakopal jsem jí zuby na zahradě!“

Ve vlaku si stěžuje stará dáma mamince: „Paní, ať mě hned přestane ten váš syn napodobovat!“ Maminka se otočí na dítě a okřikne ho: „Slyšíš, nedělej ze sebe kašpara!“

„Maminko, až umřu, půjdu do nebe?“ ptá se malý mamut své matky. „Bohužel synu, myslím, že do muzea.“

„Honem běž pryč od té lví klece!“ křičí dohlážitel na Bertíka. „Ale proč? Já mu přece nic neudělám!“

Zavolá si pán klučinu a ptá se ho, jak se jmenuje? „Jako můj táta.“ „Dobře, a jak se jmenuje tvůj tatínek?“ „Přece jako já.“ „No a jak se teda oba jmenujete?“ nevzdává to pán. „No stejně přece!“

Neznámý chodec zastaví dva chlapce na chodníku a ptá se jich: „Kluci, vy jste sourozenci?“ „Ne, my jsme bráchové.“

Sarah Oswaldová

TEST – Osmičky v českých dějinách

1) Československo vylo
vyhlášeno 28. října roku:

- a) 1908
- b) 1918
- c) 1928

2) T. G. Masaryk se stal prvním
prezidentem Československa v:

- a) 58 letech
- b) 68 letech
- c) 78 letech

3) Věra Čáslavská získala na OH v
Mexiku celkem 6 medailí a byla slavnou:

- a) atletkou
- b) lyžařkou
- c) gymnastkou

4) Prvním a jediným československým
kosmonautem ve vesmíru byl:

- a) Vladimír Drbohlav
- b) Vladimír Rezek
- c) Vladimír Remek

5) Jedna událost nemá v letopočtu na konci
číslo 8. Vyber správnou možnost:

- a) smrt Karla IV. – základní kámen
Národního divadla – vznik ČSR
- b) založení Univerzity Karlovy – Mnichovská
dohoda – nástup komunistů k moci
- c) olympijské vítězství hokejistů v Naganu
– konec první světové války –
konec druhé světové války

6) Kdo nepatří do skupiny „Muži 28. října“:

- a) Masaryk – Švehla – Stříbrný – Soukup
- b) Švehla – Stříbrný – Soukup – Rašín
- c) Šrobár – Švehla – Stříbrný – Rašín

Instrukce:

odpovědi na všechny otázky vyplň na připravené karty a odevzdej
v ředitelně a můžeš získat drobné ceny.

Všechny úkoly z časopisu lze plnit do karet, které si vyzvednete u třídní učitelky. Nemusíte plnit všechny úkoly, odevzdat
můžete i jen jeden splněný úkol. I přesto budete zařazeni do slosování a můžete vyhrát drobné ceny. Losování provádí
redakční rada za dohledu pana ředitele.

Redakční rada: Kateřina Kunderátová – IX. A, Karolína Langerová – IX. A, Sarah Oswaldová – IX. A

Náklad: 17 ks

Ročník: 2

Číslo: IV.

TISK: Základní škola Habartov, Karla Čapka 119, okres Sokolov

www.zshabartov.cz

